

POST-
historia från

TOLV ORTER

I SÖDRA MÖRE HÄRAD

Förord

Under 1988 skrev jag ett manuskript på ca 200 sidor med berättelser om postens utveckling inom Södra Möre härad. Trots stora ansträngningar lyckades jag inte finna någon förläggare. På egen bekostnad vågade jag inte låta trycka den planerade boken. Genom ett tiotal tidigare böcker om småländsk posthistoria hade jag nämligen bundit mitt kapital i ett till synes osäljbart boklager. Ämnet var för smalt för en upplaga på 1000 exemplar som jag satsat på för varje bok.

Det finns emellertid några som visat sig intresserade av olika orters posthistoria. Jag har därför fortsatt att forska men publicerar numera resultaten i små häften av detta slag, häften som jag tillverkar genom kopiering i det antal exemplar som efterfrågas. Jag slipper därigenom ha någon lagerhållning och produktionskostnaden är rimlig. Utförandet blir enklare, men jag tror att mina läsare sätter större pris på innehållet än den yttre inramningen.

Manuskriptet till den planerade boken om Södra Möre härad kan återfinnas i delberättelser i ett antal redan utgivna häften. Hittills har dock ett dussintal textavsnitt i manuskriptet inte blivit publicerade. Flertalet av dessa arbetas in i detta häfte och därmed avslutas de posthistoriska berättelserna för hela Kalmar läns fastland. Öland ägnas uppmärksamhet i häftena med nr 209-215. Tidigare utgivna häften framgår av förteckningen på sid 32-35 i detta häfte. Det skrivs på ordbehandlare AMSTRAD PCW 8512. För mina läsares synpunkter är jag tacksam.

Växjö i oktober 1993

Erik Lindgren

ALSJÖHOLM

I januari 1874 inrättades en postföringslinje med en tur i veckan från Vassmolösa till Alsjöholm samt en poststation även på den sistnämnda platsen. Till föreståndare utsågs handlanden C P Håkansson med 80 kr i årsarvode. Han var ordförande i Oskars sockens kommunalnämnd och kommunalstämma.

Av skriftväxlingen mellan postmästaren i Kalmar och poststyrelsen i samband med Håkanssons begäran den 30 december 1874 om högre lön framgår det att han under första verksamhetsåret sålde frimärken för 176 kr och förmedlade drygt 50 tidningsexemplar per kvartal. Han visste om att kollegan i Mortorp hade 120 kr i årslön och lyckades nu utverka samma för egen del.

Håkanssons egenskap av företrädare för kommunen speglar delvis utvecklingen för postgången i Oskars socken. I protokollet vid den ordinarie kommunalstämman den 30 mars 1875 med Håkansson som ordförande antecknades beslutet att socknen själv skulle hämta och lämna post vid Örsjö järnvägsstation en gång i veckan för att få bättre postförbindelser än vad som bekostades av poststyrelsen för linjen mellan Vassmolösa och Alsjöholm.

Pastor G H Engström fick uppdraget att tillsammans med ordföranden Håkansson begära att få post till Alsjöholm två gånger i veckan på postverkets bekostnad. Frågan togs upp av poststyrelsen i samband med den större översyn av postgången i Södra Møre som gjordes bland annat som en följd av att järnvägen Emmaboda - Kalmar hade öppnats för allmän trafik i augusti 1874. Från 1876 års början fick invånarna i Alsjöholm post två gånger i veckan utan att bekosta det själva men den av socknen bekostade postturen till Örsjö behölls ändå.

Håkansson hade kundernas ögon på sig och de undrade mången gång varför breven från Alsjöholm kostade 13 öre i stället för 12. Ibland var han påverkad av starka drycker i så hög grad att kunderna inte undgick att märka det. Hans mången gång "icke upplysande eller ock aviga, snäsiga svar" blev droppen som kom bägaren att rinna över. Några kunder

anmälde honom för poststyrelsen den 26 januari 1876. Håkansson bestred emellertid vad som lades honom till last.

Anmälan råkade sammanfalla i tiden med Håkanssons begäran om löneförhöjning och postmästare Johan A Schönbeck i Kalmar ville inte tillstyrka begäran. Han var "genom trovärdig persons utsago" bekant med det faktum att Håkansson förde "ett mindre ordentligt levnadssätt". Postmästaren sände ärendet vidare tillsammans med ett medgivande av organisten Gustaf Wisén att i förekommande fall överta poststationen.

Wiséns bostad låg ca 400 meter från Håkanssons utmed allmänna landsvägen. Postföraren C P Eklund som svarade för postgången mellan Trekanten och Päråd, åtog sig att utan ändring i avtalet lämna och hämta posten hos Wisén. Poststyrelsen godtog Schönbecks förslag och Håkansson blev uppsagd från sin befattning med juni månads utgång 1876. Wisén tog emot befattningen med oförändrat årsarvode.

Postlinjen från Trekanten till Päråd hade inrättats i januari 1876 samtidigt med indragning av poststationen i Kyrkeryd (i Sankt Sigfrids socken). Framställningen från Oskars socken om att utöver postföringen på denna linje få en av postverket bekostad postföring till och från Örsjö tillstyrktes av postmästare Schönbeck i november 1876 men lämnades utan åtgärd av poststyrelsen. Nio år senare hade denna önskan emellertid förverkligats genom att lantbrevbäring i kombination med postföring inrättades från Örsjö samtidigt som en poststation öppnades i Sankt Sigfrid. Den postföringen fullgjordes länge med blott två turer i veckan. Här är den tidtabell som tillämpades från november 1887.

Örsjö—Alsjöholm.							
(Från den 2 november 1887.)							
O. L.	—	3,15	1,5	Örsjö poststation	O. L.	10,30	—
O. L.	7,45	—		Alsjöholms poststation.....	O. L.	—	6,0
Postföringen å linien ombesörjes af landtbrefbäraro.							

I april 1900 avgick kantor Wisén som poststationsföreståndare och efterträddes av förre skolläraren Johan August Andersson, nu mot ett till 150 kr höjt årarvode. När han ville avgå efter två år, erbjöds han en ytterligare höjning med 50 kr och blev kvar vid sin post. Med samma tillägg

igen från 1913 års ingång blev den gamle pensionären kvar till 81 års ålder och efterträddes i oktober 1916 av dottern Elna K A Andersson.

Sex år senare tillträdde hennes syster Elly Carlsson. Hon fick efter mer än 42 års tjänstgöring vara med om att poststationen ersattes med modern bilåkande lantbrevbäring samtidigt som hon själv fick pension. Detta inträffade i månads-skiftet maj-juni 1965. Omorganisationen innebar bland annat att lantbrevbäringen utgick från Nybro. Samtidigt ersattes poststationen i Eskilsryd med lantbrevbäring från Örsjö.

HOSSMO

Kantorn J Sohlberg utsågs till föreståndare för den poststation som inrättades i Hossmo i januari 1874, när ansvaret för kronobrevbäringen i Småland övertogs av postverket. Hans arvode blev 50 kronor om året. Emellertid gjorde den lokala kronobetjäningen invändningar not valet av föreståndare och snickaren Johan Håkansson blev antagen på kronolänsmannens förslag. Ombytet ägde rum i april 1874 och det är tveksamt om Sohlberg ens hann få datumstämpeln innan han slutade. 1874 års leveransjournal vid postverkets persedelförråd upp-tar en leverans därifrån till Kalmar den 13 april 1874 av 17 sigill och 17 brevstämplar. Det är sannolikt att detta avsåg leveranser till de poststationer som öppnades den 1 januari 1874 inom Kalmar förvaltningsområde, men deras namn angavs inte i leveransjournalen. Denna är tyvärr är mycket sparsam med uppgifter om vilka orter inom respektive förvaltningsområden som leveranserna avsåg.

Håkansson var inte nöjd med ersättningen och begärde i ett brev till poststyrelsen den 20 oktober 1874 att få den höjd till 150 kronor. Postmästarens svar på remissen från poststyrelsen har visst intresse för hembygdssamlande filatelister. Det visar nämligen att endast en approximativ beräkning med utgångspunkt från frimärksförsäljningen är vad som finns att tillgå för ett svar på en ofta ställd fråga om hur många stämpelavtryck som kan ha blivit gjorda under den första tiden på en nyinrättad poststation:

"Enär vid expedition av post numera icke görs anteckning över stycketal vanliga brev kan antalet av de vid Hossmo poststation expedierade brev icke uppgivas.

Värdet av erhållna frimärken har utgjort för första kvar-talet 24:96, andra kvartalet 69:50 och tredje kvartalet 23:25.

Tidningarnas antal belöpa sig till för första kvartalet 14 exemplar, andra kvartalet 10 exemplar och tredje kvartalet 10 exemplar.

Atta poster i varje vecka anlöpa Hossmo poststation. Med avseende på såväl detta förhållande som svårigheten att kunna erhålla lämplig person till poststationsföreståndare får jag förorda någon förhöjning i nuvarande arvudet".

Postmästarens förord anammades inte utan vidare. Poststyrelsen beslöt att Håkansson inte kunde få någon arvodeshöjning utan att befattningen sades upp och hölls tillgänglig för andra medsökande. Den lägstbjudande skulle få bli föreståndare, om han eller hon ansågs lämplig.

Det omständliga ledigförklarandet med pålysning i kyrkan ledde inte till att Håkansson fick någon allvarlig konkurrens. Från den 1 juni 1875 höjdes hans lön till begärda 150 kronor om året.

I realiteten blev det snart nog Håkanssons dotter Marie Lisette som skötte postärendena i Hossmo. Det framgår av den rapport som postmästare Lindqvist sände till poststyrelsen den 15 september 1882, sedan han fått i uppdrag att inspektera samtliga poststationer på sträckan mellan Kalmar och Bröms. Han berättade kortfattat om sina intryck av hur tjänsterna förvaltades i Bergkvara, Söderåkra, Hagby, Vassmolösa och Hossmo. Om den sistnämnda skrev han följande:

"Även denna poststation, liksom den i Bergkvara, förestods av ordinarie poststationsföreståndarens dotter, som med synnerlig nit omfattat postgöromålen, vadan inlämningsböcker och journaler befunnos ordentligt förda och stationen i sin helhet i behörigt skick".

Det fina omdömet renderade fröken Håkansson glädjen att få efterträda sin fader på befattningen som ordinarie föreståndare. När poststationen i Ljungbyholm inrättades den 1 juni 1888, blev hon föreståndare för denna. Sedan man övervägt indragning av poststationen i Hossmo utan att förverkliga den tanken, blev kopparslagaren Hugo Svensson utsedd till ny föreståndare i Hossmo.

Trots att trafiken vid Hossmo minskade efter att poststationen i Ljungbyholm blivit inrättad, lyckades Svensson med stöd av kronofogden Edv Eriksson från april 1892 få lönen höjd från 150 till 240 kronor. Samtidigt minskade man dock hans tillägg för expediering av nattposter från 120 till 60 kronor. Arbetet med dessa hade minskat.

Den löneförhöjningen föregicks som vanligt inte utan undersökning om det fanns någon lämplig person som ville fullgöra uppdraget för lägre betalning. Ur kronofogde Erikssons svar till postmästaren i Kalmar på frågan hämtas följande:

"Endast följande personer skulle kunna ifrågakomma och det i denna ordning: en gift handlande Andersson, en änka Håkansson, som idkar handel, en ogift småskolelärarinna och en skollärare. Av dessa har jag tillfrågat de båda förstnämnda, men båda förklarade sig ovana vid arbetet och framför allt icke villiga att binda sig vid det tvång som är med tjänsten förbundet. Småskolelärarinnan, Maria Solberg, kan jag knappt anse lämplig, jämväl med hänsyn därtill att hennes tid är upptagen av skolan vid vissa posters avgång. Skolläraren är alls icke lämplig."

Hugo Svensson avled i lunginflammation den 15 juni 1898 under sitt 35:e levnadsår. Han änka Mina Sofia blev nu antagen till poststationsföreståndare med oförändrat arvode. Samtidigt med anmälan om förändringen föreslog postinspektionen i Malmö att poststationen i Hossmo skulle dras in när järnvägen Kalmar-Torsås var färdig att öppnas för trafik. I kontraktet med fru Svensson togs därför in en *"bestämmelse därom, att detsamma skall gälla allenast intill den dag, då postbefordran vidtager å berörda järnvägslinje och poststationen i fråga förlägges till en i närheten blivande järnvägsstation"*.

Så blev det också. Den 9 augusti 1899 blev Johan August Blomdahl chef för den förenade post- och järnvägsstationen i Hossmo. Han flyttade redan den 8 juni 1900 till Vassmolösa och avlöstes då av Johan Alfred Lindvall, som tjänstgjort i Vassmolösa sedan järnvägens tillkomst. När han entledigades tog Gustaf Fritz Albert Åstrand över i maj 1904. Därefter har följande järnvägsanställda svarat för posten i Hossmo: Per Emil Kjellberg (1908-1918), Gustaf Hjalmar Gustafsson (1918-1926), Karl Edvin Edmark (1926-1934), Hilda Sofia Thörnqvist (1934-1937), Bengt Olof Petersson (1937-1938), Iris Greta Gulli Green (1938-1945) och Karin Agnes Johansson (1945-1965). Poststationen ersattes med lantbrevbäring från och med juni 1965.

Lantbrevbäring från Hossmo

När poststationen i Hossmo flyttades till järnvägen, inrättades lantbrevbäring sex gånger i veckan på en blott tre km lång linje förbi skolan i kyrkbyn, Hossmo gård och Binga gård till kronofogdekontoret i Binga. Johan Andersson Deurell från Rinkaby nr 8 antogs till lantbrevbärare och fick 60 öre per fullgjord tur. Järnvägsstationen låg halvannan kilometer från kyrkbyn och postinspektionen motiverade sitt förslag om att inrätta lantbrevbäringen på följande sätt:

"Lantbrevbäringen i fråga är erforderlig icke allenast för att ersätta Hossmo lantpoststation utan även i och för att i postalt hänseende tillgodose korrespondenter på Hossmo och Binga gårdar samt särskilt den i Binga boende kronofogden i Södra Møre härads fögderi. Bemålde kronofogde har hos postinspektionen gjort framställning om lantbrevbäringens igångsättande, en framställning som biträts av översten m m C A Francke på Binga m fl personer i orten".

Lantbrevbäring med sex veckoturer var sällsynt på den tiden. I detta fall torde det i förstone ha varit hänsyn till civilstatsbetjäningen som avgjorde frågan. När kronofogden flyttade från Binga till Kalmar, bad han att lantbrevbäringen inte skulle dras in helt och hållet, men "han ansåg den korresponderande allmänheten i Hossmo kyrkoby och trakten där omkring tillräckligt betjänad med lantbrevbäring tre dagar i veckan".

Lantbrevbärare Andersson Deurell hade under tiden efterträtts av kronofogdeman Erik Jonsson från Rinkaby som nu fick sin turersättning sänkt från 60 till 50 öre. Linjen hade blivit något kortare genom att besöket på kronofogdekontoret i Binga slopades.

Kronofogde Edv. Erikson hade för övrigt redan 1891 lyckats utverka en förmån för sin postgång. Efter framställning medgav poststyrelsen att gångposten mellan Smedby och Ljungbyholm fick ta omvägen över Hossmo från och med juni månad 1891. Postföraren Joh. Johansson fick på grund av den förlängda färdvägen ersättningen utökad med 25 öre per tur, från 90 öre till kr 1:15. Samtidigt med den ändringen flyttade godsägaren A W Francke på Binga över sin post från Smedby till Hossmo.

Sankt Sigfrid

De första raderna i ett brev den 3 februari 1885 från postmästaren i Kalmar till poststyrelsen speglar hur minimal utbildning poststationsföreståndare fick under slutet av 1800-talet:

"Sedan poststation i förening med postsparbankskontor och sparmärkesförsäljning blivit med detta års ingång öppnad i Sankt Sigfrid och till föreståndare för samma poststation blivit antagen förre folkskolläraren Elfving Holmbäck, har bemälda Holmbäck dels genom särskilda skrivelser erhålligt nödiga instruktioner och dels genom till honom överlämnade formulär blivit undervisad i det mesta som vid en dylik expedition kan förekomma".

Någon närvaroundervisning förekom inte och till och med en pensionerad folkskollärare kunde ha problem att med hjälp av reglementen och formulär börja sköta en ny arbetsuppgift.

Nu löstes problemet genom att den nye skolläraren A W Peters övertog befattningen en månad efter poststationens tillkomst. Namnet Sankt Sigfrid skulle finnas i datumstämpeln avtryck ända till en femårsperiod efter andra världskrigets slut. Som framgår av det inledande citatet, inrättades den med 1885 års ingång. Det var nära att poststationen blivit indragen mycket tidigt, nämligen redan första året som en följd av förvecklingar under sommaren 1885.

Liksom Mortorp hade Sankt Sigfrids församling fått en egen poststation, när postverket tog över ansvaret för kronobrevbäringen med 1874 års ingång. Den fick namnet Kyrkeryd med nyss nämnde Elfving Holmbäck som föreståndare. Han hade inte länge glädje av sitt årsarvode på 96 kronor för postsysslan. Han blev nämligen uppsagd då poststationen i Kyrkeryd drogs in efter två år i samband med tillkomsten av poststationen i Värnanäs. Samtidigt rationaliserades även poststationerna Igellösa och Hästhagen bort, men den i Mortorp fick kvarbli.

Under de år som gått däremellan tills poststationen i Sankt Sigfrid öppnades den 1 januari 1885 hade väl den till åren komne Holmbäck hunnit glömma en del om postarbete. Några nyheter hade dessutom tillkommit, bland annat postsparbanksgöröml 1884. Han var dock inte helt utan erfarenhet, men

som framgår av tidigare text, fick han lämna över poststationen fort nog till sin yngre kollega A W Peters.

Tillkomsten av poststationen i Sankt Sigfrid berodde inte på något initiativ från poststyrelsen. Det var i stället en samfällad önskan från många berörda. I ett brev till poststyrelsen den 21 mars 1884, underskrivet av ett stort antal sockenbor, framhölls att *"byarna Förebo, Högebo, Källebäcksmåla, Lisabo och Nättrabo med flera gårdar hava 1½ mil till Mortorp och 1 å 1 1/4 mil till närmaste postanstalt Trekanten. Och härtill kommer att vi sällan äro i Mortorp, ens om söndagarna emedan vi då bevista S:t Sigfrids kyrka".*

Den följande remissen från poststyrelsen behandlades positivt av postmästare Johan August Lindqvist i Kalmar, som vid besök på Trekantens poststation gjorde sig *"underrättad om den korrespondens som fanns i Sankt Sigfrid och varav framgick att en poststation där nog vore av behov".*

I anslutning till sin följande hemställan om en poststation i Sankt Sigfrid ville Lindqvist få en ändring till stånd av postföringslinjen från Trekanten över Alsjöholm till Päråd. Han ansåg den linjen olämplig och osäker, något *"som redan visats genom det under sistlidne höst timade postrånet".* Han fortsatte:

"Denna linje är alldeles för lång för att uppehållas genom gångpost, och postbefordringen mellan Alsjöholm och Päråd fullkomligt obehörlig, liksom den direkta postbefordringen mellan Sankt Sigfrid och Alsjöholm".

Poststyrelsen accepterade Lindqvists förslag om att dra in gångpostlinjen och i stället inrätta en lantbrevbäring i kombination med postföring mellan Örsjö och Alsjöholm och en mellan Trekanten och Sankt Sigfrid. Därigenom minskades de totala postföringskostnaderna från 272 till 232 kronor per år. Arvodet för poststationsföreståndaren i Sankt Sigfrid fastställdes till 80 kronor, varför postverkets merkostnad för serviceförbättringen stannade vid 30 kronor med den kalkylen. Så enkelt gjorde man kostnadsberäkningarna på den tiden, när varken administrativa kostnader, lokalhyror eller sociala avgifter fanns med i bilden.

Till lantbrevbärare på linjen mellan Trekanten och Sankt Sigfrid antogs förre båtsmannen Nikolaus Andersson Kranbalk och på linjen mellan Örsjö och Alsjöholm trädde Johan Gustaf Johansson till. Den tidigare gångpostföraren mellan Alsjöholm och Päråd, J P Ekelund från Kulla i Sankt Sigfrid, hade redan i mars 1884 begärt att få upphöra med sitt uppdrag vid årets utgång.

Troligen ångrade gamle Elfving Holmbäck att han hade lämnat ifrån sig befattningen som föreståndare så lätt på grund av postmästare Lindqvists anmärkningar vid inspektion en månad efter tillkomsten av poststationen i Sankt Sigfrid. Den 6 juli 1885 skrev han ett brev till poststyrelsen och föreslog att poststationen i Sankt Sigfrid skulle dras in. Orden föll bl a på detta sätt:

"Ehuru här finnes ganska obetydligt att göra så att stationen synes helt överflödigt, bliver den det så mycket mera som föreståndaren ganska sällan träffas hemma samt anvisar postbesökaren till sin granne för att få uträttat vad han söker. Om kronopost och kyrkopost bleve forslade med lantbrevbärare utan fördyrat arvode av poststationsföreståndare, ginge allting bättre än vad nu sker".

En efterföljande utredning visade att den påtalade vanskötseln var tillfällig och inträffade under en period då A W Peters var ledig från sin skoltjänst och hade en tillfällig vikarie för postgöromålen. Holmbäck återkallade sin anmälan och postmästare Lindqvist förklarade incidenten med bl a följande rader i ett brev till poststyrelsen:

"Poststationsföreståndaren i Sankt Sigfrid som tillika är folkskollärare, genomgår under innevarande månad Hushållningssällskapets slöjdskola här i staden, för vilket ändamål han har erhållit ledighet från postgöromålen med villkor att poststationen under tiden förestås på hans ansvar av fröken Thilda Nilsson, varjämte poststationsföreståndaren förbundit sig att själv handlägga postgöromålen var lördag och söndag. Måhända är det av denna anledning, som Holmbäck ansåg tillfället lämpligt att för försummelse anmäla den man som nödgades övertaga poststationen sedan Holmbäck insett att han själv var oförmögen att handhava samma. Några klagomål från Sankt Sigfrid ha ej försports".

Det ligger litet personlig tragik i de närmast följande årens historia för poststationen i Sankt Sigfrid. A W Peters begärde i ett brev den 30 mars 1888 entledigande "i anseende till avflyttning från orten". Den ändringen fick han inte uppleva, för han avled den 8 maj 1888. Änkan önskade lämna poststationen till en efterträdare omedelbart. Postmästare Lindqvist besökte poststationen den 11 maj och överlämnade den efter inventering till arbetaren Johan August Svensson.

Denne blev kvar på sin post till sin död i augusti 1896 och efterträddes då av änkan, Mathilda Svensson. Det förhållandevis låga årsarvodet på 80 kronor förblev oförändrat ända

till dess att Mathildas efterträdare, snickaren Per Olof Gustafsson, efter framställning lyckades få det höjt till 100 kronor från den 1 oktober 1900. Det skulle gå ännu ett par decennier innan poststationsföreståndarnas löner blev reglerade och någorlunda likformiga i hela landet.

Handlanden Per Albert Olsson blev poststationsföreståndare i Sankt Sigfrid 1906 och därefter har poststationen haft följande föreståndare: Gotthard S Kindberg (1923-1931), Anneli Elisabeth Kindberg (1931-1940), Agnes Maria Kindberg (1941-1946) och Nils Erik Arne Kindberg (1946-1950). Poststationen ersattes med lantbrevbäring med maj månads ingång 1950.

Eskilsryd

I oktober 1884 skrev hemmansägarna C G Jönsson och P M Gustafsson i Björstorp och Högahult till postmästare Johan August Lindqvist i Kalmar "på uppmaning" av många personer. De hade läst i tidningar att en postlinje skulle öppnas från Örsjö till Alsjöholm i januari 1885 och bad att i anslutning härtill få en poststation vid Björstorps järnvägsstation. Denna låg visserligen inte utmed den närmaste postvägen till Alsjöholm, men förslagsställarna menade att den längre och mera trafikerade vägen via Björstorp var säkrare. Handlanden C O Håkansson var villig att bli föreståndare för den önskade poststationen.

Postinspektör Hugo Winroth i Malmö besökte personligen området och anmälde till poststyrelsen att det inte fanns något behov av en poststation i Björstorp. Detta var mot den uppfattning som postmästaren i Kalmar företrädde. Postinspektionen lämnade emellertid en så utförlig motivering för avslag att poststyrelsen vid föredragning den 29 maj 1885 inte ansåg sig kunna bifalla ortsbornas eller postmästarens framställning.

Ett nytt försök gjordes på sommaren 1895. I ett brev undertecknat av förut nämnde C G Jönsson och av handlanden A Ljungdahl samt trävaruhandlanden Ax. Jonsson framhölls bl a följande:

"Sedan stationen anlades för 17 år sedan har det visat sig att platsen gått betydligt framåt. Förutom de tvenne diver-

sehandlande som där bosatt sig och med fördel idkar sin näring har även tvenne virkeshandlande till stor gagn för allmänheten etablerat sig".

Postmästaren i Kalmar fann vid den följande utredningen att 25-30 vanliga brev hämtades till Björstorp och närliggande gårdar från poststationen i Örsjö. Han tyckte att detta var en postmängd utan större betydelse och ansåg en poststation obehövlig. Sedan postinspektionen i Malmö anslutit sig till den uppfattningen, fann poststyrelsen att framställningen inte skulle "till avseende föranleda".

Men Björstorph-borna gav inte upp. Handlanden Ljungdahl skrev direkt till poststyrelsen den 15 september 1902 och påminde om tidigare framställningar. Han erbjöd sig att ta hand om en eventuellt blivande poststation utan ersättning från postverket. Denna gång tillstyrkte såväl poststationsföreståndaren i Örsjö som postmästaren i Kalmar samt ortens kronolänsman. Det fanns nu också konkurrens om det oavlönade arbetet, nämligen från handlanden John Helgot Petersson. Han var inte dummare än han förstod att en poststation i affären skulle kunna medföra större försäljning och att det därför vore lönsamt att utföra postarbetet gratis.

Postinspektionen tillstyrkte och upprättade ett förslagskontrakt med Petersson. För namnet Björstorp hade man farhågor, då det kunde förväxlas med den skånska poststationen Björnstorp. I stället föreslogs Eskilsryd.

Poststyrelsen beslöt enligt framställningen och namnet Eskilsryd tillfördes postanstaltsförteckningen den 1 maj 1903. Petersson fick också svara för transporten av ankommande och avgående poster från och till järnväghållplatsen. Posttågen fick enligt järnvägsbolagets löfte "vid hållplatsen göra ett kortare uppehåll eller åtminstone sakta farten så mycket, att postutväxling där kunde äga rum". Från april 1908 fick Petersson arvode för sitt bestyr med posten, hela 180 kronor om året.

Poststationens flyttades och förenades med järnvägsstationen den 1 september 1913, sedan Petersson sagts upp i vederbörlig ordning. Stationsförmannen August Konrad Löfgren blev den nye föreståndaren. När han flyttade till Gullaskruv efter åtta år, tillträdde Johan Olof Arner. Efter honom har följande järnvägsmän ansvarat för postservice i Eskilsryd: Carl Gunnar Carlsson (1938-1942), Anton Reinhold Lindström (1942-1961) och Rolf Torsten Ingvar Petersson.

Den sistnämnde fick uppleva poststationens indragning med

maj månads utgång 1965. Då anslöts hushållen i Eskilsryd till lantbrevbäring från Örsjö.

KALMAR JERNVÄG

TRAFIK-CHEFEN.

Till Huv Postinspektören i Södra
Distriktet Malmö

Till svar på Huv Postinspektörens
skrifvelse af den 24 febr. får jag härmed
ärovis meddela, att, i händelse poststation
komme att inrättas vid Björstorphs håll-
plats, skole. tågen N: 3, 4 och 5, dæst de
ej skulle rent af göra ett kort uppehåll vid
nämnde station, dock passera densamma med
si sakte fart, att post kan från supiktör
postkupen aflämnas och onättagas.
Kalmar den 6 Apr. 1885 Högaktningfullt
W. Jung

Trafikchefen medgav tidigt att postutväxling fick äga rum vid Björstorphs
hållplats, men någon poststation inrättades inte förrän 18 år senare och
då med namnet Eskilsryd.

Örsjö

Vid tillkomsten av järnvägen Emmaboda - Kalmar öppnades en förenad post- och järnvägsstation i Örsjö den 10 augusti 1874. Stinsen A W Beyer fick ansvaret för posten med 240 kr i årsarvode, liksom efterträdaren Maximilian Gillis Röing.

Efter en mellanperiod med Nils Ekerot som ansvarig tillträdde Carl Theodor Bäckman vid 1893 års ingång. Han blev Örsjö trogen mycket längre än företrädarna, ja ända till 1918, då han följdes av Nils Fredrik Carlström. När denne flyttade till Smedby 1921, blev Gustaf Rosenblad stins och postchef i Örsjö. Han hade haft motsvarande befattning i Gullaskröv under tre år.

Efter Rosenblads avgång år 1944 började en period med relativt täta byten på den kombinerade post- och järnvägstjänsten i Örsjö: Henric August Falkman (1944-1945), Daniel Victor Edvin Rydh (1945-1948), Sture Vilhelm Israelsson (1948-1954), Frans Ragnar Holger Johansson (1954-1959), Yngve Sigurd Edvard Pilblad (1960-1962) och Sven Erik Ek (1963-1965).

För den sistnämnde vikarierade bland andra Ingmar Svensson och det var han som fick uppleva poststationens sista dag. Den 1 juni 1975 upphörde nämligen samgåendet mellan post och järnväg i Örsjö och vid flera andra stationer. Ansvaret för posten hade visserligen vilat på stationsföreståndarna, men dessa hade i regel biträden som fullgjorde själva sysslan. I Örsjö arbetade Stina Lindberg under slutperioden som förstärkning med postgöromål.

En överklagning från Nybro kommun till regeringen mot SJ:s beslut att lägga ner godstrafiken i Örsjö ledde inte till någon ändring. Även utan en sådan nedläggning torde postens omorganisation ha blivit genomförd.

En lantbrevbärare från Nybro tog över betjäningen av hushållen i Örsjö i kombination med ett postställe under en övergångsperiod. Ett 20-tal hushåll i ödevata-området överfördes dock till en lantbrevbäringslinje från Emmaboda.

Datumstämpeln vid poststället i Örsjö hade i gravyren dubbelnamnet NYBRO ÖRSJÖ och var i funktion till och med maj 1977.

Äldre lantbrevbäring

Ett kontrakt fanns med Johan Gustaf Johansson Törnblad om lantbrevbäring från 1885 års ingång mellan Örsjö och Alsjöholm i kombination med postföring till Alsjöholm. När Törnblad begärde höjning av turersättningen, utlystes linjen ledig till ansökan. Efter pålysningar i Oskars kyrka den 10 och 17 juli 1892, fick han blott en enda medsökande. Denne begärde lika mycket som han själv, eller två kronor per tur. Törnblad fick förnyat kontrakt och kunde därmed nå sitt mål om att få ersättningen "något förhöjd".

I september 1895 fick Frans August Svensson kontrakt om lantbrevbäringen med oförändrad turersättning. När Oskars församling i februari 1896 begärde att få turantalet utökat från två till tre per vecka, erbjöd sig hemmansägaren Gustaf Elof Pettersson från Grangölsmåla att fullgöra lantbrevbäringen för kr 1:75 per tur. Den besparingsmöjligheten tog man vara på och postinspektör Victor Melander kunde i ett brev till poststyrelsen anmäla, att ersättningen motsvarade "ej fullt 55 öre milen". Det var förhållandevis lågt för distriktet, även om man kunde finna platser med betydligt lägre genomsnittslega.

Lindås

När järnvägen mellan Emmaboda och Kalmar togs i bruk för allmän trafik den 10 augusti 1874, fanns det inte någon station i Lindås. Efter mer än två år anmälde direktionen för Kalmar Nya Järnvägsaktiebolag i ett brev till postinspektör Bengt Johan Geijer i Malmö, att Lindås station hade blivit öppnad.

Dess föreståndare med efternamnet Danielsson hade förklarat sig villig att också sköta posten och direktionen tycktes ta för givet att en poststation skulle inrättas. Det var tydligen också postinspektör Geijers uppfattning, men när han fick ärendet på remiss, ville poststyrelsen ha "närmare upplysning om ungefärliga avståndet från Emmaboda järnvägs-

station till Lindås station och huruvida det må anses vara behövt att vid den senare öppnas postanstalt".

Geijers svar den 11 oktober 1876 innehöll uppgiften "att mellan Emmaboda järnvägsstation och Emmaboda by är 0,8 mil mycket dålig väg, att mellan Emmaboda by och Lindås station är avståndet endast 0,3 mil och god väg, att järnvägen mellan stationerna Emmaboda och Lindås är endast 0,2 mil, den ofarbara landsvägen dock mycket längre och att hela Algutsboda och norra delen av Vissefjärda socknar ha närmast att komma till Lindås, emedan vägen till Emmaboda station är mycket längre samt nästan ofarbar, varför befolkningen lär önska erhålla poststation vid Lindås".

Det var svårigheten att landsvägsledes snabbt ta sig till Emmaboda järnvägsstation som gjorde att poststyrelsen gick med på att inrätta en förenad post- och järnvägsstation i Lindås. Den öppnades den 1 januari 1877 och övertogs efter Danielsson av ännu en svåridentifierad föreståndare och därefter av Edv. Carlsson. Denne lyckades efter framställning 1886 få det ursprungliga årsarvodet 120 kr höjt till 240 kr i två steg.

Emmaboda—Kalmar.

(S. D.)

Brl. Tåg 2.	Pkxp. 21. Tåg 4.	Plk. Tåg 6.		Denna spalt läses nedifrån och uppåt.		
6,15	9,59	5,49	Emmaboda	9,12	4,2	5,12
6,23	10,5	5,49	Lindås.....	9,7	3,57	5,7
7,10	10,44	6,30	Örsjö.....	8,23	3,17	4,26
7,39	11,9	6,56	Nybro.....	7,53	2,50	3,56
¹⁾ Ilg. Brl. Tåg 2.						
7,53	11,15	6,57	Nybro.....	7,43	2,43	3,50
8,35	11,47	7,31	Trekanten.....	7,10	2,12	3,17
9,0	12,3	7,53	Smedby.....	6,41	1,48	2,50
9,18	12,25	8,10	Kalmar.....	6,20	1,30	2,30
				Tåg 1. Pkxp. 21.	Tåg 5 Plk.	Tåg 5. Brl.

¹⁾ Med tåget nr 2 befordras post såsom ilgods endast från Nybro till Kalmar.

Från 1877 års ingång tillfördes Lindås i tidtabell för järnvägsposterna. Inramade uppgifter avser tidpunkter mellan kl 18.00 och 06.00 enligt modern tideräkning.

Bland övriga järnvägsmän som ansvarat för posten i Lindås kan nämnas Hugo Vilhelm Ericsson (1886-1910), Johan Gustaf Åstrand (1910-1915), Erik Artur Åström (1915-1935), Janne Simonsson (1935-1938), Bror Hjalmar Melin (1939-1944), Lars Arvid Lindström (1944-1960), Axel Georg Gullberg (1960-1961) och Sven Albert Berg (1962-1969).

Från juni 1969 vikarierade Gösta Carlsson på den förenade post- och järnvägsstationen och när post och järnväg skildes åt, inrättades en postexpedition med 1971 års ingång, belägen i stationshuset. För denna blev Gösta Carlsson föreståndare med titeln stationsmästare. Ett år senare namnändrades postexpeditionen till Emmaboda 2. Detta skedde inte utan vändor. Emmaboda kommunalnämnd fick tillfälle att i förväg yttra sig över den ifrågasatta namnändringen. I ett brev till postdirektionen i juli 1970 hemställde kommunalnämnden att postnamnet Lindås skulle få behållas och skrev bl a följande: "Stenberg-Flygt AB, Maskinfirman Jon Stenberg AB, AB Lindås-detalj samt Gullbergs Maskinfabrik AB har såväl skriftligen som vid sammanträdet den 16 juni bestämt motsatt sig ändring av namnet på postanstalten Lindås till Emmaboda 2. Industrierna har motiverat sitt ställningstagande med att de har omfattande korrespondens såväl inom som utom landet och att en namnändring skulle dels åsamka dem kostnader för omtryckning av kataloger, broschyrer och dylikt, dels äventyra den goodwill de äger genom anknytning till namnet Lindås.

Enligt kommunalnämndens mening skulle olägenheter och dyra kostnader uppstå vid namnändring därför att många gator i Lindås har samma namn som gator i Emmaboda".

Till detta togs ingen hänsyn och från 1972 års ingång fick postexpeditionen heta Emmaboda 2. Den flyttades i oktober 1977 från järnvägsstationen till nya lokaler i ett servicehus för post och bank vid Flygtvägen i samhällets centrala del.

Samma år ändrades termen från postexpedition till lokalpostkontor och från 1986 års ingång togs prefixet lokal bort ur terminologin. Nya kvastar började sopa undan något av företrädares misstag i poststyrelsen och med 1990-talets ingång återgick man till redan spolade postkontorsnamn efter framställning från berörda kommuner. Det blev en viss kvoteringsmen Lindås fick komma med på ett tidigt stadium. Postadressen Lindås återinfördes sålunda den 1 oktober 1991 och därmed döptes postkontoret till Lindås. Namnet blev kvar som postadress, när postkontoret drogs in den 6 september 1993 och kunderna hänvisades till postkontoret i Emmaboda.

Västrakulla

Några av de små järnvägsstationerna fick vänta länge på att också få hand om postservice. Så var t ex fallet med järnvägsstationen i Västrakulla. En framställning undertecknades den 3 april 1912 av ett 20-tal personer med önskan om postservice i den öppnade järnvägsstationen. I hopp om att kunna underbygga framställningen med större chans för gehör föreslog peitionärerna att postlinjen från Trekanten till Sankt Sigfrid skulle utgå från Västrakulla och därmed förkortas väsentligt.

Vid den följande utredningen utgick postdirektionen i Linköping från att den redan beslutade nya lantbrevbäringen från Nybro till Börsryd skulle kunna tillgodose sökandenas intressen. Såväl poststationsföreståndaren i Trekanten som postmästaren i Nybro avstyrkte framställningen om post i Västrakulla järnvägsstation. Sedan det konstaterats att upptagen statistik visade på ringa trafik i vad gällde postärenden med Västrakulla-området yrkade postdirektionen i Linköping på avslag. Poststyrelsen beslöt om detta vid föredragning den 6 december 1912.

I februari 1914 kom en ny framställning i samma ärende. I den föreslogs att handlanden i Västrakulla skulle antas till föreståndare för den önskade poststationen. Han hade erbjudit sig att acceptera 120 kr om året i lön. Postdirektionen förklarade nu att poströrelsen i området visserligen hade ökat men "ännu inte nått den omfattning, att den motiverar poststations inrättande. Uppbörderna kan för år jämlikt statistisk utredning beräknas till omkring 150 kronor".

Inte heller nu fann poststyrelsen skäl att bifalla ansökan, men postdirektören anmodades ta i övervägande "huruvida icke föreliggande behov av förbättrade postförbindelser inom de trakter, som skulle draga nytta av den ifrågsatta poststationen, lämpligen kunde tillgodoses genom utsträckning av lantbrevbäringslinjen Nybro-Börsryd över Köl, Fjälebo och Västrakulla".

Postmästaren i Nybro fann det svårt att acceptera en sådan lösning "på den grund att vägen från Spaksmåla till Fjälebo endast är en smal byväg, som på vintern vid starka snöfall längre tid lär vara ofarbar".

Sedan postdirektören förmodat att sökandena, som hade daglig postförbindelse genom en postväska som utväxlades i Trekanten, inte skulle nöja sig med lantbrevbäring bara tre gånger i veckan, beslöt poststyrelsen enligt postdirektörens hemställan att ärendet inte skulle föranleda vidare åtgärd.

Det blev ändå snart nog ändring. Den dagliga postväskan med Trekanten byttes på våren 1915 ut mot lantbrevbäring som inrangerades i en linje mellan Trekanten och Sankt Sigfrid. Denna fullgjordes tre dagar i veckan enligt ett kontrakt som tecknats den 20 april 1915 med Johan Wählin från Svänsbo i Ljungby socken. Denna anordning skulle dock visa sig bli en kort parentes i områdets posthistoria.

Vid kommunalstämman i Sankt Sigfrid den 3 september 1916 beslöt man att göra en förnyad anhållan till poststyrelsen om att få en poststation i Västrakulla och i samband därmed få posten till Sankt Sigfrid över Västrakulla alla helgfria dagar.

Efter remissbehandling anslöt sig postdirektionen i Linköping till förslaget, sedan trafikchefen för Kalmar järnvägar hade förklarat att det från järnvägens sida inte mötte något hinder för att inrätta en poststation vid Västrakulla järnvägsstation.

Det fanns dock alternativ genom att en handlande i Västrakulla hade erbjudit sig att sköta en poststation för 75 kr om året, att jämföra med 180 kr som skulle betalas till föreståndaren för en förenad post- och järnvägsstation. Postdirektionen ansåg emellertid det lämpligast att förlägga poststationen till järnvägen.

Poststyrelsen beslöt den 29 september 1916 i enlighet med postdirektionens hemställan att en poststation med namnet Västrakulla skulle öppnas den 1 januari 1917 och att lantbrevbäringen mellan Trekanten och Sankt Sigfrid skulle upphöra. I stället för denna knappt två år gamla lantbrevbäring inrättades en åkande lantbrevbäring med en tur varje vardag mellan Västrakulla och Sankt Sigfrid. Hemmansägaren Joh. Andersson hade lämnat ett lågt anbud för att åta sig denna linje.

Föreståndare för poststationen i Västrakulla blev i konsekvens med beslutet järnvägens stationsföreståndare Carl Peter Kristian Mårtensson. I november 1922 avlöstes han av Carl Reinhold Kuhlberg. Drygt nio år senare, några dagar före julafton 1931 började Gustaf Ludvig Engdahl som post- och järnvägschef i Västrakulla efter att ha haft motsvarande befatt-

ning i Ösjöbol vid järnvägen mellan Nässjö och Kalmar. När han i januari 1934 flyttade till Milletorp vid samma järnväg blev Johan Fredrik Petersson Västrakullapostens nye föreståndare. Han hade drygt fyra års erfarenhet från motsvarande arbete i Varshult på järnvägen mellan Växjö och Hultsfred.

Karl Ragnvald T Gustafsson tog över i Västrakulla år 1948 och elva år senare var det Karl-Erik Sven Gustavssons tur. Hans tid i Västrakulla varade fyra år. Från och med den 26 maj 1963 ersattes poststationen nämligen med lantbrevbäring.

Sedan dess har postdistributionen i området ytterligare förändrats. I samband med indragning av poststationen i Örsjö organiserades till exempel en bilåkande lantbrevbäring från Nybro till Västrakulla, en linje som kom att betjäna cirka 250 hushåll längs färdvägen Nybro - Bondetorp - Hanemåla - Tostetorp - Överstatorp - Bläsemåla - Grindemåla - Sankt Sigfrid - Källeback - Lisabo - Gårdsryd - Börseryd - Västrakulla - Koholma - Laddemåla - Harstenslycke - Persmåla.

Poststationen i Västrakulla hade alltså inrättats under dyrtiden i sviterna av ett ännu brinnande världskrig. Från filatelistisk synpunkt är postnamnet intressant såtillvida att det skapades under en period då medaljongfrimärkena var på upphällningen. Sådana märken noteras därför mycket högre i ortstämpelkatalogerna än vad bandmärkena gör.

Skäppebo (Linnefors)

En kommunalstämma i Vissefjärda kommun den 29 december 1909 hade ingen framgång med sin ansökan att få en poststation i Skäppebo. Man hade ändå framhållit att 17 byar skulle ha nytta av den önskade poststationen, av vilka S.Brinkabo, Gustafsbygd och Skäveryd hade sin post på Lindås, medan Rørsbo, Tinkelsbo och Stekamåla hade den på Emmaboda, Tørsbo på Långasjö och tio andra byar på Vissefjärda. Den sistnämnda poststationen hörde då till Växjö postområde. På avstyrkan av såväl postmästaren i Växjö som postdirektionen i Malmö fann poststyrelsen den 26 april 1910 att framställningen inte borde bifallas.

Vid ett förnyat försök 13 år senare begärde man i ett brev till poststyrelsen att få en poststation öppnad i Linnefors' hållplats vid järnvägen mellan Emmaboda och Karlskrona. Som skäl för ansökan nämndes att avståndet till närmaste poststation, Vissefjärda, var en halv mil och följande förmodande gjordes:

"Som ju expediering redan sker av järnvägsgods, vore nog expeditionsfrågan för postens vidkommande ganska lätt att ordna. Visserligen har från några närbelägna byar framställt begäran om utsträckning av lantbrevbäringslinje, men tydligen äro de avsevärt mer betjänta med nu ifrågasatta poststation, varigenom möjlighet bereddades dem att erhålla post varje dag".

Postdirektören i Linköping fann den begärda utsträckningen av lantbrevbäringslinjen från Lindås alltför kostsam och hemställde hos poststyrelsen att önskemålen inte skulle tillgodoses.

Bättre gick det med en ansökan om lantbrevbäring sedan den frågan behandlats vid den ordinarie kommunalstämman med Vissefjärda kommun den 30 december 1923, då Algot Lanner var ordförande. Namnfrågan var därvid på tal och stämman föreslog namnet Smålands Hofgård. Som stöd för detta namn framhölls att det var ett gammalt vackert namn och att den egendom, där Linnefors' hållplats var belägen, av ålder hade kallats Hofgård. Som alternativt namn föreslog stämman Skeppebo.

Vid den följande utredningen framhöll poststationsföreståndaren i Vissefjärda att postbefordringen för sökandena hade väsentligt förbättrats sedan november 1920, då en lösväska började befordras dagligen mellan Vissefjärda och Linnefors med postkupén. Postmästaren i Karlskrona, inom vars område de berörda postanordningarna låg, ansåg inte att någon poststation borde inrättas i Linnefors.

Däremot fann landsfiskalen sökandenas framtällning väl befogad och postdirektören i Malmö instämde med kollegan i Linköping om att avstyrka utsträckning av lantbrevbäringslinjen. Men båda postdirektörerna ansåg att en poststation borde inrättas. Beträffande namnet på en sådan uttalade postdirektör Olof Thormark i Malmö rädsla för att använda Linnefors, eftersom det skulle kunna leda till förväxling med den redan befintliga poststationen med namnet Lindfors. Av motsvarande skäl avrädde Thormark från namnet Smålands Hofgård, då det fanns poststationer med namnen Hafgård (i Malmöhus län) och Hofgården (i Bohuslän).

Innan beslut kunde fattas, önskade poststyrelsen besked om det inte skulle gå att tillgodose korrrespondenterna genom lantbrevbäring på en ringlinje från Vissefjärda poststation över exempelvis Linnefors, Kullen, Stolpebäck, Djuramåla och Flådingstorp. Postdirektionen i Malmö menade, att en lantbrevbäringslinje borde betjäna kunderna alla vardagar och skulle då bli nära nog dubbelt så dyr som kostnaderna för en förenad post- och järnvägsstation i Linnefors.

Resultatet blev poststyrelsens beslut att poststationen med namnet Skäppebo (stavat med ä) skulle inrättas den 1 april 1924. Platsvakten svarade för postärendena. Från den 17 maj 1937 hade Agnes Peterson denna uppgift. Hon fick vara med om byte av datumstämpel, då poststationen namnändrades till Linnefors den 15 maj 1939. Märta H Johansson blev ny föreståndare den 1 september 1950 och fick uppleva poststationens indragning med maj månads utgång 1955. Nu var det möjligt att låta lantbrevbäring med fullgod service ersätta den lilla poststationen.

Rinkabyholm

På våren 1925 gjordes en namninsamling till förmån för en poststation i Rinkabyholm. I det följebrev med vilken underskrifterna överlämnades till poststyrelsen anfördes bland annat följande:

"På grund av samhällets sunda och natursköna läge söka sig kalmarborna m fl dit ut, ej endast för sommaren, utan ett flertal familjer bo kvar året runt. Under det senaste året hava sålunda ett 10-tal bostadshus uppförts och f n pågår tomtförsäljning till ett ganska betydande antal nya villor".

En lösväska utväxlades på den tiden två gånger om dagen med postkontoret i Kalmar och ansågs av postmyndigheterna vara tillräcklig för ortens behov. Med motiveringen att en eventuell poststation skulle bli till gagn för jämförelsevis få personer med liten post avstyrkte postdirektionen och poststyrelsen beslöt den 14 september 1925 att ärendet inte skulle föranleda någon åtgärd.

Samma resultat blev det när ett nytt försök gjordes tre år senare. Då var köpmannen V S Johansson primus motor. Överst på den långa petitionslistan fanns dessutom landsfiskalen Patrick Erlandson, agronomen Carl Emil Wirell och köpmannen Frans Håkansson.

Invånarna i Rinkabyholm betjänades alltjämt av en lösväska från postkontoret i Kalmar. En statistik som togs upp under två veckor i samband med utredningen visade att bara 77 försändelser hade skickats från Rinkabyholm, vilket motsvarade ca 2000 per år. Postmästare Carl Johan Söden i Kalmar fann att det inte skulle vara någon lönsam affär att inrätta en poststation och avslutade sitt remissyttrande den 19 december 1928 med följande ord:

"För att så långt möjligt är verkställa förbättringar i postalt hänseende för orten komma åtgärder att vidtagas för uppsättande i Rinkabyholm av en brevlåda för avgående försändelser och antagande av en frimärkesförsäljare därstädes".

På postdirektionens hemställan beslöt poststyrelsen den 31 januari 1929 att ärendet inte skulle föranleda någon åtgärd. Efter ytterligare drygt fem år började man skönja framgång i bemödandena. År 1934 anställdes en stationär lantbrevbärare eller med andra ord ett postombud i Rinkabyholm. I dess datumstämpel fanns gravyren KALMAR 1 POB 1. Som postombud fungerade järnvägens platsvakt Bengt Olof Pettersson.

Den 6 augusti 1943 skrev tio näringsidkare i Rinkabyholm till poststyrelsen ett brev med följande text:

"Sedan samhället ytterligare utbyggt och icke obetydlig nyinflyttning ägt rum, få vi härmed värdsamt hemställa, att poststation, förenad med järnvägsstationen, måtte inrättas i Rinkabyholm".

Vid postmästare Carl-Oskar Jonssons inspektion av postombudet den 17 augusti 1943 fick han av flera kunder höra klagomål över postombudets begränsade befogenheter, "som förorsakade dem vissa olägenheter vid uträttandet av deras postangelägenheter".

SJ hade i mars 1943 skrivit till postdirektionen och föreslagit att postombudet skulle bytas ut mot en poststation. Nu behövdes inte mera argument, utan postdirektionen i Linköping hemställde hos poststyrelsen att en poststation med namnet Rinkabyholm skulle inrättas och vara förenad med järnvägsstationen. Poststyrelsen beslöt i enlighet med framställningen och den nya organisationen började den 1 oktober 1943.

Föreståndare blev Gerda Hovdegård, som kom att följa poststationen under lång tid. Hon upplevde dess skilsmässa från järnvägen med maj månads utgång 1965 samt egen övergång från avstalsanställning till löneplansanställning år 1972. Den 1 maj 1972 ändrades poststationens namn till

Kalmar 7, samtidigt som postutdelningen centraliserades till huvudpostkontoret i Kalmar.

Några år dessförinnan, i juni 1970, hade poststationen flyttats till moderna lokaler i centralt läge för de ca 500 hus-håll som hade hunnit bosätta sig i det blomstrande samhället. Gulli Svensson efterträdde Gerda Hovdegård och år 1987 blev Lena Johansson postmästare i Rinkabyholm, senare följd av Johanna Wisth.

ORTER SOM INTE FUNNITS I POSTANSTALTSFÖRTECKNINGEN

GULLABOÅS

Ett konkret förslag om indragning av poststationerna i Torsås och Gullabo var föremål för remissbehandling på sommaren 1876. I Torsås hade det då funnits en poststation sedan 1874 års ingång, under de tre första kvartalen med det genom felläsning fastställda namnet HINGSTORP. Poststationen i Gullabo var vid det laget några månader äldre än den i Torsås, eftersom den hade öppnats den 1 augusti 1873. Det var anmärkningsvärt att de så kort tid efter tillkomsten kunde ifrågasättas till indragning. En handlingskraftig kronofogde bidrog till att stoppa planerna på deras indragning.

Bakgrunden till indragningstanken var den försenade reglering av postförhållandena som ägde rum i Blekinge i samband med att kronobrevbäringsansvaret övertogs av postverket. Inte förrän med utgången av 1876 blev sålunda kronobrevbärningen avvecklad i östra härad av Blekinge. Då inrättades en poststation i Biskopsberg, blott för att dras in efter ett år i samband med införandet av lantbrevbärning.

Enligt poststyrelsens beslut inrättades vid 1877 års ingång samtidigt med tillkomsten av en poststation i Biskopsberg också en postföringslinje från Lyckeby över Brunsmo till Gullaboås. På den sistnämnda platsen anslöt den nya linjen till den kärrepostlinje som hade inrättats mellan Söderåkra och Vissefjärda den 1 augusti 1873, samma dag som poststationen i Gullabo öppnades.

På den punkt där den nya och gamla linjen möttes borde finnas en poststation, där postsäckarna kunde förvaras under den tid som förflöt mellan de olika postförarnas ankomst och avgång. De inträffade aldrig samtidigt. Nu gick rationaliseringsförslaget ut på "poststationernas i Torsås och Gullabo sammanslände till en station i Gullaboås".

Kronofogde Paul Runkrantz i Skällby kommenterade förslaget i ett fyra foliosidor långt brev den 28 augusti 1876. Han hade hållit en entreprenadauktion på Bidalite den 4 juli och därvid upprättat ett förslagskontrakt med Peter Johan Nilsson i Gullaboås. Denne åtog sig att gå med posten på den nya linjen från Lyckeby för 75 öre per mil. Runkrantz värnade om sin bygd och skrev bl a följande till länsstyrelsen:

"Såvida postförhållandena böra regleras med avseende å allmänhetens behov att få sina försändelser fortställda utan alltför stora kostnader och besvär kan jag ej förorda indragningen av stationerna i Torsås och Gullabo. Dessa socknar äga tillsammans en folkmängd av över 9000 personer och det synes mig i betraktande därav icke vara obilligt begärt, att de båda där befintliga poststationerna bibehållas, synnerligast som socknarnas område utgör mera än tre kvadratmil eller i det närmaste jämförligt med Madesjö sockens, inom vilket dock trenne stationer äro belägna. Några särskilda omständigheter, som skulle göra bibehållandet av bägge stationerna överflödigt hava veterligen icke inträtt. Även om någon av dessa stationer ej skulle tillskynda postverket direkt vinst anser jag dock stationernas fortfarande befintlighet önskvärd, på det att den avskaffade kronobrevbärningen må i någon mån anses vara ersatt utan allt för betungande uppoffringar för de tjänstemän som ägt att densamma begagna. Den av poststyrelsen ifrågasatta åtgärd att sammanslå stationerna till en skulle nämligen medföra, att flera av fjärdingsmännen inom detta på postkommunikationer vanlottade länsmansdistrikt finge nära 1½ mil till poststationen".

Det långa citatet speglar inte blott kronofogdens skriv-

och argumenteringskonst utan också det faktum att man på den tiden tänkte mera på civilstatstjänstemännens behov än på allmänhetens när det gällde postärenden.

Den fortsatta utredningen visade att det inte fanns någon person i Gullaboås eller dess närhet som vore lämplig till poststationsföreståndare. På tre kilometers avstånd därifrån fanns emellertid handlanden J A Ohlssén i Ugglemad, villig att förestå en poststation med 150 kr i årsarvode.

Frågan stöttes och blöttes och inte förrän den 23 oktober 1876 kunde länsstyrelsen avge sitt slutliga svar till poststyrelsen. Där i vitsordades visserligen behovet av en poststation vid Ugglemad med Ohlssén som föreståndare men bibehållandet av poststationerna i Gullabo och Torsås tillstryktes. Frågan om hur de båda postförarna skulle kunna utväxla post med varandra utan en poststation som mellanhand kunde lösas på det sätt som länsstyrelsen redovisade med följande text:

"Det har nu blivit anmält att riksdagsmannen Jonas Jonasson i Gullaboås förklarar sig villig att vårda posterna under deras kvarliggande i Gullaboås, för vilket uppdrag, om det honom lämnas, han sannolikt icke kommer att fordra något betydligt arvode. Genom en sådan anordning undanröjes behovet av särskild poststation vare sig vid Gullaboås eller Ugglemad".

Den anordning som kom i fråga blev ganska vanlig på olika håll i landet där sammanstötande postlinjer inte hade tidtabeller som medgav att de olika postförarna träffades. I boken "På post i Mo härad" har jag berättat mera om postvärd.

Länsstyrelsen avslutade sitt brev till poststyrelsen med en anhållan att kärrposten mellan Vissefjärda och Söderåkra skulle utökas från en till två turer i veckan. Även i detta avseende hade man framgång och i olika etapper förbättrades den östvästliga postföringen genom södra Möre. I samband med tillkomsten av järnvägen Torsås-Gullaboby gjordes försök att få en poststation också i järnvägshållplatsen Gullaboås, men detta misslyckades.

Posten i Torsås har utvecklats till ett medelstort postkontor med ett kundunderlag på ca 3500 hushåll. Däremot har posten i Gullabo ersatts med effektiv bilåkande lantbrevbäring från den 1 juni 1972.

STRÖMBY

"Om en person från vårt samhälle avhämtar post, så medsändes ej övriga grannars, vilket gör att brev kunna kvarligga å stationen 14 dagar och däröver innan de komma adressaten tillhanda".

Citatet är hämtat ur ett brev till poststyrelsen i februari 1903 från handlanden K Alfred Petersson och läraren Karl Bondesson i Strömby nordväst om Torsås. En handfull andra invånare i Strömby undertecknade också brevet.

Det utmynnade i en framställning om att en poststation skulle inrättas i Strömby ca 15 kilometer från den då ca 30 år gamla poststationen i Torsås.

Postverkets ekonomi hade under decennierna närmast före och efter sekelskiftet hunnit stabiliseras efter de mycket stora påfrestningarna under 1870-talet, när verket tog över ansvaret för kronobrevbäringen. Framställningar om poststationer omkring sekelskiftet hade därför ofta vind i seglen, särskilt om de åtföljdes av en försäkran om att den tilltänkte föreståndaren åtog sig att sköta poststationen under några år utan arvode.

För att ge starkare underlag för framställningen bifogade petitionärerna ett intyg från kyrkoherde Lindstedt i Torsås. Denne vitsordade att Strömby hade en folkmängd på ca 300 personer. Därtill skulle ytterligare drygt 200 personer kunna få nytta av postal service, om en gångpostlinje inrättades mellan Torsås och Strömby, menade han, nämligen de som bodde i Gullaboby och Hulebäck samt delar av Kvilla by.

Kyrkoherden förordade endast inrättande av gångpost men tog inte ställning till frågan om en poststation i Strömby. Det gjorde däremot postinspektören i Malmö, under vars domvärjo Kalmar södra landstingsområde hörde på den tiden. Han tänkte sig alternativet att låta posten till en blivande poststation i Strömby gå via den dåvarande kärrpostlinjen mellan Vissefjärda och Torsås. Det kunde låta sig göras genom att postkärran i den ena riktningen tog omvägen om Strömby.

Men postmästaren i Kalmar och poststationsföreståndaren i Torsås ansåg inte någon poststation nödvändig i Strömby. De ansåg att man i stället borde anordna lantbrevbäring två gånger i veckan från Torsås till Strömby.

Sedan postinspektören fått tillgång till statistiska uppgifter om postmängden, fann han förslaget om att lösa frågan med lantbrevbäring vara det riktigaste. Han formulerade sig försiktigt och ansåg

"behovet av en ordnad postgång i orten tills vidare kunna tillgodoses med lantbrevbäring två gånger i veckan å en linje Torsås' poststation - Qvilla - Hulebäck - Gullabo by - Stockholm - Strömby skolhus".

Detta accepterade poststyrelsen och beslöt att lantbrevbäringen skulle börja den 1 oktober 1903. Torparen Sven Johan Karlsson i Strömby åtog sig att fullgöra lantbrevbäringen på den omkring 15 kilometer långa linjen två gånger i veckan för en krona per tur. Hans årsersättning blev därigenom 104 kronor och för den låga summan förband han sig att göra jobbet "åtminstone till utgången av september månad 1906". Ersättningen motsvarade 33 öre milen. Det finns exempel på att lantbrevbärare i södra Sverige hade ännu mindre ersättning per mil räknat.

Ett extremt sådant fall berättas om i boken "Kommunikation i Allbo". Det gäller hemmansägaren Nils Peter Lindahl, som fullgjorde lantbrevbäring mellan Torne och Lönashult år 1888. Hans genomsnittliga ersättning var 13 öre per mil under en relativt kort period. När hans begäran om ersättningsförhöjning avgjordes, konstaterade postinspektören i Malmö att den genomsnittliga ersättningen per mil räknat till de lantbrevbärare som löd under postinspektionen var 65 öre. Penningvärdet förändrades inte nämnvärt under de följande 15 åren och man kan konstatera att Sven Johan Karlsson i Strömby var beredd att under de tre första åren som lantbrevbärare nöja sig med en ersättning som svarade mot hälften av vad hans kolleger fick i genomsnitt.

Det rådande anbudssystemet i förening med brist på arbetstillfällen kunde länge resultera i sådana orättvisor. För lantbrevbärarna blev det ingen bestående förbättring förrän ersättningen började regleras enligt vissa normer på mitten av 1920-talet. Då började orättvisorna utplånas men det kunde också leda till att en och annan arbetstagare fick sämre villkor.

Det fick förresten åtskilliga vara med om i skuggan av första världskriget. I september 1921 mottog poststyrelsen nämligen ett brev från kommunikationsdepartementet, där man erinrade om det synnerligen allvarliga tidsläget. Det behövdes "mycket energiska ansträngningar för nedbringande av statens administrationskostnader".

Den kampanjen ledde bland annat till att många postförare och lantbrevbärare fick lägre ersättning eller också måste de överlåta sina åtaganden till andra som var villiga att fullgöra postturerna mot lägre ersättning. Medan uppsägningstiden löpte ut, blev linjerna ledigförklarade genom pålysning i kyrkorna. Bland inkomna anbud fanns det ofta sådana som var lägre än de anbud som dittillsvarande kontraktsanställda postförare eller lantbrevbärare hade lämnat. Ett förbättrat ekonomiskt läge inträdde år 1922, vilket bland annat ledde till att portot för inrikes brev i första viktklassen sänktes från 20 till 15 öre den 1 oktober 1922.

Någon ny framställning om en poststation i Strömby tycks inte ha blivit gjord. Förutsättningarna för bifall torde eljest inte ha varit helt obefintliga under en period då den motoriserade lantbrevbäringen ännu inte tagit fart. På betydligt närmare avstånd till Torsås än Strömby inrättades t ex poststationen i Gökaland den 1 januari 1915 och järnvägspoststationen i Ilingetorp den 1 december 1924. I Söderåkra med helt annan bebyggelsestruktur fanns en av de äldre poststationerna, inrättad redan den 1 september 1865. Och tillkomsten av de små söderut belägna poststationerna Dynekärr och Norra Tång får liksom Ilingetorp ses mot bakgrunden av samarbetet mellan postverket och järnvägsföretagen. Ibland fanns det dock inte tillräckliga skäl att ens öppna en järnvägspoststation, något som framgår av följande avsnitt.

TRANKVILL

Med tillkomsten av järnvägen mellan Torsås och Gullabo på hösten 1917 hade allmänheten väntat sig att poststationer skulle finnas i alla järnvägsstationer längs banan. Men i realiteten inrättades inga nya poststationer vid det tillfället. De redan etablerade poststationerna i Bidalite och Gullabo flyttades i stället till järnvägsstationerna och fick järnvägsbefälet som nya föreståndare.

Förgäves sökte man få poststationer i Fagereke, Gullaboås och Trankvill. Sju år senare lyckades man dock få gehör för en poststation i Ilingetorp. Den inrättades den 1 november 1924 och avvecklades den 31 mars 1949. Denna förenade post- och järnvägsstation låg intill den plats där Torsås' ur-

sprungliga poststation hade öppnats med 1874 års ingång, då med det på grund av felläsning fastställda namnet Hingstorp.

Framställningen om en poststation i Trankvill daterades den 16 oktober 1917 och skrevs under av ett stort antal invånare med handlanden O Nilsson, garvaren M T Höglund och urmakarenren M Th Johansson som initiativtagare. Man framhöll att stor verksamhet rådde i samhället och att fem byar samt delar av tre andra byar skulle komma att anlita en poststation i Trankvill. Som bevis på platsens centrala läge anfördes "att en folkskola med heltidsläsning för både folk- och småskola uppförts under innevarande år". Avslutningsvis uppgavs att omkring 500 personer skulle komma att betjäna sig av den önskade poststationen.

Trankvill ligger blott en dryg kilometer från Bidalite och framställningen hade inte mycket fog för sig. Vid utredningen lämnade poststationsföreståndaren i Bidalite uppgift om i vilken omfattning hans poststation anlitas av personer som skulle få nytta av en eventuell poststation i Trankvill.

Postmästaren i Kalmar fann då att uppgiften om frimärksköp var hög i förhållande till andra transaktioner under två veckors statistikperiod. Efter kontroll visade det sig att det var fråga om "konstlad uppbörd". Poststationsföreståndarens vikarie i Bidalite hade låtit "agitatorn för en poststation i Trankvill se utredningshandlingarna. Agitatorn, som är en förmögen man, har ensam köpt för omkring 70 kr frimärken" anmälde poststationsföreståndaren till postmästaren i Kalmar och fortsatte: "Det hela är så mycket uppdrivet som låter sig göra, den vanliga frimärksåtgången kan ej beräknas över 4 kr per månad".

Poststyrelsen fann sig efter postdirektionens avstyrkan inte kunna bifalla ansökningsen. Ett knappt år senare, den 30 november 1918, tog tre personer i Trankvill åter upp frågan i ett långt brev till poststyrelsen. De utgjorde en kommitté som vid kommunalstämman med Torsås' kommun den 27 oktober 1918 föreslagits för att göra en ny ansökan om en poststation. Bland argumenten denna gång kan citeras

"att befolkningen i och omkring Trankvill, under förutsättning att i Trankvill få både järnvägs- och poststation, bidragit med enskild teckning av aktier i järnvägsföretaget till ganska avsevärt belopp och större än vid någondera av de andra stationerna å bansträckan".

Ett annat citat i den förnyade framställningen ger en bild av hur man då såg skillnad på postgången i stad och på

landsbygd när det moderna och vitt förgrenade lantbrevbäringsnät, som vi känner det i våra dagar, ännu inte hade hunnit utvecklas:

"Någon jämlikhet i postala förhållanden i stad och på landsbygden kan visserligen ej låta sig göras, men vi kunna dock ej underlåta att härvid påpeka, hursom städernas befolkning med postkontor, som för allmänhetens betjänande hållas tillgängliga varje dag, med brevlådor på husväggar och knutar bespara besvär, huru innevånarna ej behöva flytta en fot för att få sin post hem och in till sig genom brevbärare flera gånger om dagen, allt helt och hållet avgiftsfritt för individen personligen. Detta jämfört med svårigheterna på landet i allmänhet och vår ort i synnerhet bör väl väcka vederbörandes uppmärksamhet och ej förvåna om ett samhälle med en tätbebyggd befolkning som gjort så betungande uppoffringar för att få järnväg och station, enträget framhåller sina berättigade önskemål, och även hoppas att nu mötas med förståelse och tillmötesgående."

Postdirektionen uppgav i sin kommentar att sedan dess förra avstyrkande inga omständigheter hade tillkommit som föranledde att tillstyrka framställningen och poststyrelsen lät den inte föranleda någon åtgärd. Namnet Trankvill tillfördes aldrig postanstaltsförteckningen.

Litteratur om svensk post- och samhällshistoria

Denna sammanställning är en förteckning över alla tillgängliga publikationer i skriftserien om svensk posthistoria. Rekvisitioner skickas till Erik Lindgren, Box 222, 351 05 VÄXJÖ. Det går också bra att ringa in ev beställningar till tel 0470-19354.

Publikationsnummer samt bok- eller häftetitel	län	Pris kr
1. Posthistoria från Ljungby kommun	G	60
2. Kommunikation i gränsbygd (södra Sunnerbo härad)	G	80
3. Kommunikation i Västbo	F	80
4. Kommunikation i Allbo	G	80
5. Hembygdens postarkiv (utgången, ersatt med häfte 100)	alla	
6. Kommunikation i Kinnevald	G	60
7. Posten i samhället. Skildringar från fyra sekler	alla	140
8. Kongaposten	G	70
9. Berättelser från glesbygd (Uppvidinge härad)	G	70
10. Mitt i Småland (Norrvidinge härad)	G	60
11. På post i Mo härad	F	60
12. Posten i Njudung (Västra och Östra härad)	F	70
13. Humlegubbar (Udda utveckling för posten i skilda delar av Sverige)	alla	70
14. Tunalänspost	H	40
15. På post i Norra Småland (Norra och Södra Vedbo härad)	F	70
16. Filateli i Postens cirkulär under 150 år. I urval och med kommentarer		40
17. Postorters namn som fort försvann		40
31. Posthistoria från Forsheda	F	15
32. Posthistoria från Kåkindis härad	R	25
33. Kortlivade postnamn i Örebro län	T	25
34. Posten vid Nora-Karlskoga och Vikern-Möckelns järnvägar	T	25
35. Posten vid järnvägarna Strömtorp-Ötterbäcken och Gullspång-Torved	T R	20
36. Posten vid järnvägen Hässleholm-Kristianstad	L	20
37. Posten vid järnvägen Hässleholm-Veinge	L	25
38. Posten vid järnvägen Eslöv-Kristianstad	L M	25
39. Posten vid järnvägen Kristianstad-Brösarp	L	20
40. Posten vid järnvägen Lund-Harlösa	M	20
41. Posten vid järnvägen Ystad - Sankt Olof	L	25
42. Posten vid järnvägen Brösarp-Ystad	L	20
43. Litet om posten vid Inlandsbanan	6 län	25
44. Något om posten i Handbörds härad	H	20
45. Något om posten i Norra Möre	H	25
46. Posten vid järnvägen Norrköping-Arkösund	E	25
47. Glimtar från posten i Södra Möckleby (Degerhamn)	H	15
48. Posthistoria från Jula-trakten	R	20
49. Posthistoria från Vedens härad	P	20
50. Posten vid Krösnabanan	G K	25
51. Posthistoria från Ronneby	K	20
52. Om posten vid Blekinge kustbana	K	30
53. Posthistoria från Rognäs	BD	15
54. När posten kom till Arneberg	BD	15
55. Posthistoria från Vargbacken	BD	15
56. Posten vid järnvägen Dalby-Bjarsjölagård	M	20

Publikationsnummer och häftetitel

Publikationsnummer och häftetitel	län	Pris kr
57. Posthistoria från Helgebodafors	S	15
58. Posthistoria från Källands härad	R	20
59. Posthistoria från Karlsborgs kommun	R	20
60. Posthistoria från Kinne härad	R	20
61. Glimtar från posten i Väskinde	I	15
62. Posthistoria från Barne härad	R	20
63. Posthistoria från Ase härad	R	25
64. Posthistoria från Laske härad	R	25
65. Posthistoria från Frökinds härad	R	25
66. Posthistoria från Gudhems härad	R	40
67. Om post i Skövde kommuns landsbygd	R	20
68. Posthistoria från Töreboda kommun	R	30
69. Posthistoria från Gullspåns kommun	R	25
70. Posthistoria från en del av Mariestads kommuns landsbygd	R	20
71. Posthistoria från Ransbergs socken i Västergötland	R	20
72. Posthistoriska glimtar från Lunds kommun	M	40
73. Posthistoria från Tofteryds socken	F	20
74. Något om posten i Gärdslösa-trakten	H	20
75. Posthistoria från Valla socken på Tjörn i Bohuslän	O	15
76. Något om kortlivad post i Halland	N	40
77. Posthistoria från Asarums socken	K	25
78. Posthistoria från Sölvesborgs kommun	K	25
79. Posthistoria från Blekingekusten	K	25
80. Posthistoria från Fridlevstad, Hjortsberga, Ringamåla, Sillhövda & Öljevult	K	20
81. Kortlivade postnamn i Uppland	B C	40
82. Kortlivade postnamn i Västmanland	U	25
83. Några kortlivade postnamn i Östergötland	E	30
84. Poststationer vid Nordvästra Stambanan	T S	20
85. Kortlivad skånsk post, del 1, Malmöhus län	M	30
86. Kortlivad skånsk post, del 2, Kristianstads län	L	30
87. Posthistoria från Villands härad	L	30
88. Posthistoria från Möklinta socken och järnvägen Sala - Krylbo	U W	30
89. Kortlivade postnamn i Gävleborgs län	X W	30
90. Kortlivade postnamn i Kopparbergs län	W	20
91. Kortlivade postnamn i Jämtlands län	Z	25
92. Kortlivade postnamn i norra Sverige	Y A C B D	25
93. Posthistoria från Inlands Nordre härad	O	25
94. Posthistoria från Inlands Södre härad	O	20
95. Posthistoria från Tunge härad	O	20
96. Posthistoria från Lane härad	O	20
97. Posthistoria från Tanums härad	O	20
98. Posthistoria från Bullarens och Sörbygdens härad	O	20
99. Posthistoria från Kville härad	O	25
100. Guide för post- och samhällshistoria från mer än 2000 orter		40
101. Något om posten vid järnvägen Tingsryd - Bredåkra	K	25
102. Något om posten i Råå	M	20
103. Posthistoria från Rydaholms socken	F	20
104. Anteckningar om posten i Tving	K	20
105. Om posten i trakten av Synnerby	R	20

Publikationsnummer och häftestitel	län	Pris kr
106. Om posten i Sexdrega pastorat	P	25
107. Något om posten i Listerby socken	K	15
108. Om posten i södra Kind	P	25
109. Om posten i Madesjö	H	20
110. Om posten i Västra Eds pastorat	H	20
111. Om posten i Gärdserums pastorat	H	20
112. Om posten i Gamleby och Överums pastorat	H	25
113. Posten vid järnvägen Malmö - Genarp	M	20
114. Posten vid järnvägen Limmared - Holsljunga	P	25
115. Om posten i Svenljunga pastorat	P	25
116. Om posten i Kind vid gränsen till Småland	P	20
117. Om posten i Olofströms kommun	K	40
118. Om posten vid Västra Centralbanan	R P F	40
119. Posten i trakten av Kvånum	R	20
120. Om posten i Bjuvs kommun	M	20
121. Posten i tre västgörasocknar Varola Vårsås Mofalla	R	20
122. Om posten i Fröjereds pastorat	R	20
123. Poststationer vid järnvägen Uddevalla - Herrljunga	O P R	20
124. I Sydost; posthistoria från Östra härad i Blekinge	K	40
125. Om posten i Hällaryds pastorat	K	20
126. Posten vid smalspåret (Växjö - Västervik)	H G	40
127. Posthistoria från Söderåkra	H	20
128. Posten i Arby pastorat	H	20
129. Posten i Vintrosa pastorat	T	20
130. Posten i Högsby pastorat	H	20
131. Posten i Höks härad	N	25
132. Landsbygdspost i Skara kommun	R	20
133. Posthistoria från Ore socken	W	15
134. Aspelandspost	H	30
135. Poststationer vid järnvägen Bränninge - Väderstad	E	20
136. Om post i Ovanåkers kommun	X	25
137. Om posten i Hästveda och Stoby pastorat	L	20
138. Posthistoria från Förslövs och Hjåmarps pastorat	L	15
139. Posten vid järnvägen Norrköping - Valdemarsvik	E	15
140. Posthistoria från Vilske härad	R	20
141. Om post vid järnvägen Jönköping - Gripenberg	F	15
142. Posthistoria från Alingsås kommun	P	30
143. Posthistoria från Bollebygds härad	P	20
144. Posthistoria från Vättele härad i Västergötland	P	30
145. Posthistoria från Kinnefjärdings härad	R	20
146. Landsbygdspost i Stranda härad	H	25
147. Posthistoria från Saleby pastorat och Jungs socken	R	20
148. Posthistoria från Vårgårda kommun	P	20
149. Posthistoria från Malma socken i Västergötland	R	20
150. Posthistoria från Viste härad	R	25
151. Posthistoria från Ale härad	P	30
152. Posthistoria från Skurups kommun	M	25
153. Posten vid järnvägen Malmö - Ystad	M	20
154. Posten vid järnvägen Börringe - Östratorp	M	20

Publikationsnummer och häftestitel	län	Pris kr
155. Om post i Norra Härene socken	R	20
156. Posten vid järnvägen Borås-Ulricehamn	P	20
157. Posten vid järnvägen Malmö - Simrishamn	M L	30
158. Kortlivade poststationer i sydöstra Skåne	L	24
159. Posten vid järnvägen Kristianstad - Älmhult	L	25
160. Kortlivad post på Gotland	I	30
161. Några poststationer i Norra Tjust	H	20
162. Posthistoria från Klippans kommun	L	20
163. Posthistoria från Kärda	F	15
164. Landsbygdspost vid Mariestad - Kinnekulle järnväg	R	15
165. Posten vid järnvägen Hästveda - Karpalund	L	20
166. Landsbygdspost i Södra Tjust	H	40
167. Posthistoria från Habo och Mullsjö kommuner	R	20
168. Posthistoria från Tidaholms kommun	R	20
169. Posthistoria från södra Mark	P	20
170. Posthistoria från nordvästra Mark	P	20
171. Posthistoria från nordöstra Mark	P	20
172. Poststationer vid järnvägen Älmhult - Sölvesborg	G L K	30
173. Posthistoria från Arnäs' socken	Y	10
174. Landsbygdspost vid järnvägen Trollhättan - Nossebro	P R	20
175. Posthistoria från Valbo härad i Dalsland	P	30
176. Posthistoria från Tierps kommun	C	30
177. Posthistoria från Vette härad i Bohuslän	O	20
178. Posthistoria från Sevede härad i Kalmar län	H	30
179. Kortlivad sörmländsk post	B D	30
180. Kortlivad sörmländsk post, del 2	B D	20
181. Om posten vid järnvägen Kilafors - Söderhamn	X	20
182. Kortlivade småländska postnamn	F G H	40
183. Kortlivade postnamn i Värmland	S	20
184. Posthistoria från Harjagers härad	M	25
185. Kortlivade postnamn i Västergötland	P R	30
186. Om posten i Nordmarks socken	S	25
187. Om posten vid Norbergs Järnväg	U	25
188. Om posten vid järnvägen Eslöv-Ystad	M	25
189. Posthistoria från Torsås' pastorat i Kalmar län	H	25
190. Något om posten vid Nordmark-Klarälvens järnväg	S	25
191. Om posten vid Karlstad-Munkfors' järnväg	S	25
192. Posten vid Skåne-Smålands järnväg, södra delen	L	25
193. Posthistoria från Ljungby socken i Kalmar län	H	25
194. Om posten i Byarums, Åkers och Kävsjö socknar	F	20
195. Posthistoria från Fryele, Gällaryds och Hagshults socknar	F	20
196. Något om posten i Hånger, Tännö och Voxtorps socknar	F	20
197. Om posten vid järnvägen Örebro - Svartå	T	25
198. Posthistoria från Karlslunda pastorat	H	25